Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

28 päivänä tammikuuta 2016*

EMOTR — Tukiosasto — Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto — Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Pienten lohkojen tarkastaminen — Näyttöä vakavasta ja perustellusta epäilyksestä ei ole — Paikalla tehtävien tarkastusten tulosten ekstrapolointi

Asiassa T-667/14,

Slovenian tasavalta, asiamiehenään L. Bembič,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään B. Rous Demiri ja D. Triantafyllou,

vastaajana,

ja jossa on kyse vaatimuksesta kumota osittain Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 9.7.2014 annettu komission täytäntöönpanopäätös 2014/458/EU (EUVL L 205, s. 62), eli siltä osin kuin siinä jätetään Slovenian tasavallan tietyt menot rahoituksen ulkopuolelle,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Dittrich (esittelevä tuomari) sekä tuomarit J. Schwarcz ja V. Tomljenović,

kirjaaja: hallintovirkamies S. Bukšek Tomac,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 21.10.2015 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: sloveeni.

tuomion

Asian tausta

1 Euroopan komissio toteutti Sloveniassa 3.–7.10.2011 tarkastustehtävän yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21.6.2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 (EUVL L 209, s. 1) 37 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Tämän tarkastustehtävän pääasiallisena tarkoituksena oli arvioida suoran tuen järjestelmien soveltamista hakemusvuosina 2009–2011, jotka vastasivat varainhoitovuosia 2010–2012.

2 Komissio antoi 21.11.2011 päivätyssä kirjeessä Slovenian tasavallalle tiedoksi tarkastustehtävän tuloksen asetuksen N:o 1290/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maksajavirastojen ja muiden elinten hyväksymisen sekä maataloustukirahaston ja maaseuturahaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen osalta 21.6.2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 885/2006 (EUVL L 171, s. 90) 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti. Se katsoi, ettei menoja ollut toteutettu unionin oikeuden mukaisesti.

3 Slovenian tasavalta vastasi komission huomautuksiin 20.1.2012 päivätyllä kirjeellä.

4 Komissio kutsui 22.5.2013 päivätyllä kirjeellä Slovenian viranomaiset kahdenväliseen kokoukseen asetuksen N:o 885/2006 11 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan nojalla. Slovenian tasavalta antoi komissiolle lisätietoja 5.6.2013 päivätyssä kirjeessä ja kahdenkeskinen kokous pidettiin 12.6.2013.

5 Komissio toimitti asetuksen N:o 885/2006 11 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla 16.7.2013 päivätyllä kirjeellä Slovenian viranomaisille kahdenvälisen kokouksen pöytäkirjan ja luettelon tässä kokouksessa pyydetyistä lisätiedoista. Slovenian tasavalta vastasi lisätietoja koskevaan pyyntöön 16.9.2013 päivätyllä kirjeellä.

6 Komissio antoi 3.1.2014 Slovenian tasavallalle tiedoksi viralliset päätelmänsä asetuksen N:o 885/2006 11 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti. Tässä tiedonannossa se vahvisti kantansa, jonka mukaan pinta-alatuen täytäntöönpano Sloveniassa ei ollut unionin sääntöjen mukaista hakemusvuosina 2009–2011. Näin ollen se ehdotti 3 476 61 ,10 euron määrän jättämistä unionin rahoituksen ulkopuolelle. Tarkemmin ottaen komissio totesi seuraavaa:

— puutteita pienten lohkojen tarkastamisessa viljelylohkojen määritelmän noudattamisen osalta, minkä seurauksena suoriin tukiin sovellettiin viiden prosentin kiinteämääräistä korjausta, jonka määrä oli 85 780,08 euroa varainhoitovuodelta 2010, 1 159 56 ,46 euroa varainhoitovuodelta 2011 ja 1 312 69 ,23 euroa varainhoitovuodelta 2012

— tarkastustulosten ekstrapoloimatta jättäminen, kun ero oli alle kolme prosenttia, minkä seurauksena suoriin maksuihin sovellettiin kertaluonteista korjausta, jonka määrä oli 1 771,90 euroa varainhoitovuodelta 2010, 6 376,67 euroa varainhoitovuodelta 2011 ja 6 506,76 euroa varainhoitovuodelta 2012.

7 Slovenian tasavalta pyysi 13.2.2014 päivätyssä kirjeessään menettelyn aloittamista sovitteluelimessä asetuksen N:o 885/2006 16 artiklan mukaisesti. Sovitteluelin jätti tämän pyynnön tutkittavaksi ottamatta.

8 Komissio säilytti kantansa sellaisten perusteiden nojalla, jotka on tiivistetty tilien tarkastamisen ja hyväksymisen yhteydessä tehtyjen tarkastusten tuloksia koskevassa yhteenvetokertomuksessa (jäljempänä yhteenvetokertomus).

9 Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 9.7.2014 annetulla täytäntöönpanopäätöksellä 2014/458/EU (EUVL L 205, s. 62; jäljempänä riidanalainen päätös) komissio jätti kyseessä olevat menot unionin rahoituksen ulkopuolelle sillä perusteella, että ne eivät ole unionin sääntöjen mukaisia.

Menettely ja asianosaisten vaatimukset

10 Slovenian tasavalta nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 12.9.2014 toimittamallaan kannekirjelmällä nyt esillä olevan kanteen.

11 Unionin yleinen tuomioistuin (viides jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa asian käsittelyn suullisen vaiheen.

12 Unionin yleinen tuomioistuin pyysi työjärjestyksensä 89 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimena Slovenian tasavaltaa esittämään yhden asiakirjan. Se noudatti tätä kehotusta asetetussa määräajassa.

13 Asianosaisten suulliset lausumat ja niiden unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin antamat vastaukset kuultiin 21.10.2015 pidetyssä istunnossa. Tässä istunnossa asianosaiset esittivät tiettyjä valokuvia, jotka siirrettiin asiakirjavihkoon. Työjärjestyksen 85 artiklan 4 kohdan mukaisesti puheenjohtaja varasi asianosaisille tilaisuuden lausua mielipiteensä todisteista.

14 Slovenian tasavalta vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä jätetään unionin rahoituksen ulkopuolelle Slovenian tasavallan osalta 3 476 61 ,10 euron määrä, joka vastaa varainhoitovuosilta 2010–2012 ilmoitettuja menoja

— toissijaisesti hyväksyy pienten lohkojen tarkastamisessa olevien puutteiden vuoksi suoriin maksuihin sovelletun viiden prosentin kiinteämääräisen korjauksen vain 1 728 76 ,39 euron määrän osalta, joka vastaa varainhoitovuosilta 2010–2012 ilmoitettuja menoja, ja

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

15 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— hylkää kanteen perusteettomana

— velvoittaa Slovenian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

Suullisessa käsittelyssä esitettyjen todisteiden tutkittavaksi ottaminen

16 Koska asianosaiset esittivät valokuvia todisteina vasta asian käsittelyn suullisessa vaiheessa eikä tälle myöhäiselle ajankohdalle ole esitetty pätevää syytä, ne on jätettävä tutkimatta työjärjestyksen 85 artiklan 3 kohdan nojalla.

Asiakysymys

17 Slovenian tasavalta vetoaa kanteensa tueksi kahteen kanneperusteeseen. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen, perustelujen riittämättömyyteen ja laillisuusperiaatteen loukkaamiseen, koskee viljelylohkon määritelmän noudattamista pienten lohkojen tarkastamisessa. Toinen kanneperuste, joka liittyy lohkojen otokseen ja paikalla tehtyjen tarkastusten tulosten ekstrapolointiin, koskee päätöksen perustelujen riittämättömyyttä ja laillisuusperiaatteen loukkaamista.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee ilmeistä arviointivirhettä, perustelujen riittämättömyyttä ja laillisuusperiaatteen loukkaamista ja liittyy pienten lohkojen tarkastamiseen

18 Slovenian tasavalta väittää, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen ja rikkoi perusteluvelvollisuuttaan sekä loukkasi laillisuusperiaatetta, kun se sovelsi rahoitusta koskevaa korjausta sen vuoksi, ettei Slovenian tasavallalla ole tehokasta pienimmän mahdollisen tukikelpoisen alan tarkastusjärjestelmää. Sloveniassa on suuri määrä rinne- ja karstialoja ja viljelijät ovat aina viljelleet jokaista maapalaa, oli se miten pieni tahansa. Unionin lainsäädännössä ei säädetä maatalousmaan muotoa ja kapeutta koskevista rajoista, ja kyseisessä tarkastuksessa todetut riidanalaiset alat täyttivät kaikki viljelylohkon määritelmän edellytykset. Lisäksi näitä aloja ei ole luotu keinotekoisesti, jotta täytettäisiin edellytykset tukien saamiseksi tukijärjestelmistä. Slovenian tasavalta väittää osoittaneensa, että kaikki lopullisesti tukikelvottomat alat oli jätetty ilmoitetun kokonaispinta-alan ulkopuolelle ja että Slovenian viitelohkojärjestelmä takaa alojen päivittämis- ja seurantajärjestelmän tehokkuuden. Komissio ei ollut löytänyt tarkastuksissaan konkreettisia todisteita väitetystä rikkomisesta.

19 Yhteenvetokertomuksen 12.9.1 kohdassa komissio totesi, että Slovenian järjestelmässä viljelijät voivat lisätä viljelyalaa koskevaan ilmoitukseen pääasiallisesti viljelyalaa ympäröiviä pitkiä ja kapeita niittykaistaleita, minkä vuoksi maatilan viljelylohkojen graafisista pinta-aloista tulee tukikelpoisia. Kertomuksen mukaan tämä voi johtaa mittaamisen epätarkkuuteen ja täten sellaisten lohkojen huomioon ottamiseen, joilla ei ole viljelylohkon vähimmäiskokoa, joka on Sloveniassa 0,1 hehtaaria yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21.4.2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 796/2004 (EUVL L 141, s. 18) 14 artiklan 4 kohdan ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä mainitussa asetuksessa säädettyjen viljelijöiden suorien tukien järjestelmien mukaisten täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän osalta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä viinialalle säädetyn tukijärjestelmän mukaisten täydentävien ehtojen osalta 30.11.2009 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1122/2009 (EUVL L 316, s. 65) 13 artiklan 9 kohdan mukaisesti. Havainnollistaakseen graafisen viljelylohkon keinotekoista muotoa komissio viittasi lohkoon nro 127810, joka nimitettiin ”Medjaksi” (jäljempänä Medja-lohko). Lisäksi se totesi, etteivät vaikeudet johtuneet pienistä lohkoista sinänsä, vaan sen menettelyn sopimattomuudesta, jota noudatettiin sellaisten viljelijöiden tunnistamiseksi, jotka olivat sisällyttäneet ilmoitukseensa maa-aloja saadakseen tukikelpoisiksi sellaisia lohkoja, jotka eivät ylittäneet vaadittavaa kynnystä. Yhteenvetokertomuksen mukaan on niin, että kun otetaan huomioon yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta 19.1.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 (EUVL L 30, s. 16) 30 artikla, ja kun ei ole asianmukaista tarkastusmenetelmää mainittujen viljelylohkojen löytämiseksi ja poissulkemiseksi, komissio totesi, että kyse on kyseisiä maatalousrahastoja koskevasta riskistä. Lopuksi komissio katsoi yhteenvetokertomuksen

12.9.3 kohdassa, että koska Slovenian viranomaiset eivät ole osoittaneet todeksi väitettään, jonka mukaan pitkiä ja kapeita kaistaleita on vain vakituisilla laidunaloilla, kaikki 0,10–0,15 hehtaarin suuruisia aloja koskevat graafiset viljelylohkot muodostavat riskin.

20 On todettava, että asetuksen N:o 1290/2005 31 artiklan 1 kohdan nojalla komissio päättää unionin rahoituksen ulkopuolelle jätettävistä määristä, jos se toteaa, että tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja Euroopan maatalouden takuurahaston (FEAGA) ja saman asetuksen 4 artiklassa tarkoitettuja Euroopan maatalouden kehitysrahaston (Feader) menoja ei ole toteutettu unionin sääntöjen mukaisesti. Asetuksen N:o 1290/2005 38 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltioiden 16.10.2006 alkaen toteuttamiin Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosaston menoihin, lukuun ottamatta maaseudun kehittämiseen liittyviä menoja, sovelletaan tässä asetuksessa vahvistettuja sääntöjä.

21 On huomattava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan Euroopan maatalousrahastoista rahoitetaan vain unionin säännösten mukaisesti maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn piirissä toteutettuja interventioita (tuomio 24.2.2005, Kreikka v. komissio, C-300/02, Kok., EU:C:2005:103, 32 kohta ja tuomio 27.2.2013, Puola v. komissio, T-241/10, EU:T:2013:96, 20 kohta).

22 Lisäksi komission ei tarvitse maatalouden yhteistä markkinajärjestelyä koskevien sääntöjen rikkomisen osoittamiseksi tyhjentävästi näyttää toteen jäsenvaltioiden viranomaisten tekemien tarkastusten riittämättömyyttä tai niiden esittämien lukujen sääntöjenvastaisuutta, vaan sen on esitettävä näyttö siitä, että sillä on vakavia ja perusteltuja epäilyjä kyseisten tarkastusten ja lukujen suhteen. Tällainen komission todistustaakan huojennus selittyy sillä, että juuri jäsenvaltio pystyy parhaiten keräämään ja tarkistamaan Euroopan maatalousrahastojen tilien tarkastamiseksi ja hyväksymiseksi tarvittavat tiedot ja juuri jäsenvaltion on siten esitettävä yksityiskohtainen ja täydellinen näyttö tekemiensä tarkastusten tai esittämiensä lukujen todenperäisyydestä ja tarvittaessa komission väitteiden paikkansapitämättömyydestä (ks. edellä 21 kohdassa mainittu tuomio Kreikka v. komissio, EU:C:2005:103, 33–36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 12.7.2011 Slovenia v. komissio, T-197/09, EU:T:2011:348, 39 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

23 Asianomainen jäsenvaltio ei puolestaan pysty horjuttamaan komission päätelmiä pelkillä väitteillä, joiden tueksi se ei esitä selvitystä luotettavan ja toimivan valvontajärjestelmän olemassaolosta. Jollei jäsenvaltio pysty osoittamaan komission päätelmiä virheellisiksi, päätelmät saattavat antaa aiheen perusteltuihin epäilyksiin siitä, onko valvonta- ja tarkastustoimista muodostuvaa asianmukaista ja tehokasta kokonaisuutta otettu käyttöön (ks. tuomio 28.10.1999, Italia v. komissio, C-253/97, Kok., EU:C:1999:527, 7 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja edellä 22 kohdassa mainittu tuomio Slovenia v. komissio, EU:T:2011:348, 40 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

24 Vastoin Slovenian tasavallan väitettä rahoitusta koskevan korjauksen soveltaminen ei edellytä, että todetaan merkittävä puute unionin nimenomaisten sääntöjen soveltamisessa. Pitää nimittäin paikkansa, että 23.12.1997 päivätyn komission asiakirjan VI/5330/97, jonka otsikko on ”Rahoituksellisten seuraamusten määrittäminen EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevaa päätöstä valmisteltaessa”, liitteessä 2 määritettyjen kiinteämääräisiä rahoituskorjauksia koskevien suuntaviivojen mukaan kiinteämääräisen rahoituskorjauksen edellytyksenä on unionin nimenomaisten sääntöjen noudattamista koskeva vakava puute. On kuitenkin jo todettu, ettei tämä asiakirjassa VI/5330/97 asetettu edellytys vaikuta edellä 22 ja 23 kohdassa mainittuun oikeuskäytännössä esitettyyn todistustaakan määritelmään, koska yhtäältä mainittua edellytystä on luettava asiayhteydessään ja toisaalta oikeuskäytännössä esitetty määritelmä on yhä pidetty voimassa asiakirjan VI/5330/97 antamisen jälkeen (ks. vastaavasti tuomio 25.7.2006, Belgia v. komissio, T-221/04, EU:T:2006:223, 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

25 Käsiteltävässä asiassa yhteenvetokertomuksen 12.9.1. kohdasta ilmenee, että komissio tukeutuu sen toteamuksensa tueksi, joka koskee puutteita pienten lohkojen tarkastamisessa viljelylohkojen määritelmän noudattamisen osalta, Medja-lohkoa, joka komission mukaan on muodoltaan

keinotekoinen, koskeviin tarkastustuloksiin. Komission mukaan ilmoitettu 0,12 hehtaarin niittypinta-ala sisälsi maakaistaleen, jonka pituus on noin 50 metriä ja jonka leveys ei ylitä 1,9 metriä. Tämän maakaistaleen ansiosta lohko on ollut tukikelpoinen, mitä se ei olisi ollut ilman maakaistaleen huomioon ottamista. Lisäksi osa tätä alaa, nimittäin 0,02 hehtaaria, on rinnettä, jota ei käytetä viljelyyn ja joka on nokkosten ja pensaiden peittämä. Yhteenvetokertomuksen mukaan tämän osan ulkopuolelle sulkeminen olisi myös voinut johtaa viljelylohkon hylkäämiseen kokonaisuudessaan, koska viljelylohkon vähimmäispinta-alaa – sellaisena kuin Slovenian tasavalta määrittelee sen asetuksen N:o 1122/2009 13 artiklan 9 kohdan nojalla – ei olisi saavutettu.

26 Kun käsiteltävässä tapauksessa kyseiset hakemusvuodet ovat vuodet 2009–2011, on aluksi huomattava, että asetuksen N:o 1122/2009 86 artiklan 1 kohdan nojalla asetus N:o 796/2004 kumottiin 1.1.2010 alkaen, mutta että sitä on kuitenkin sovellettava edelleen tukihakemuksiin, jotka liittyvät ennen 1.1.2010 alkaviin markkinointivuosiin tai palkkiokausiin. Asetuksen N:o 1122/2009 87 artiklan toisen kohdan mukaan asetusta N:o 1122/2009 sovelletaan tukihakemuksiin, jotka liittyvät 1.1.2010 alkaviin markkinointivuosiin tai palkkiokausiin.

27 Kuten Slovenian tasavalta väittää, komission Medja-lohkoa koskevat toteamukset eivät ole todiste edellä 22 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetusta sellaisesta vakavasta ja perustellusta epäilyksestä, joka voisi osoittaa maatalouden yhteistä markkinajärjestelyä koskevien sääntöjen rikkomisen.

28 Ensimmäiseksi on nimittäin todettava, että on tosin totta, että komissio totesi 21.11.2011 päivätyssä kirjeessään, jolla se ilmoitti Slovenian tasavallalle tarkastustehtävänsä tuloksen, yhteenvetokertomuksen 12.9.1 kohdassa mainitut Medja-lohkoa koskevat seikat. Slovenian viranomaiset kuitenkin riitauttivat nämä toteamukset 20.1.2012 päivätyssä kirjeessään. Komission 16.7.2013 päivätyn kirjeen 1.2.1 kohdasta ilmenee, että koska Slovenian viranomaiset olivat käyneet tällä lohkolla komission tekemän tarkastuksen jälkeen ja todenneet, että koko alaa käytetään maataloustuotantoon, komissio lopetti kyseisen lohkon tukikelpoisuutta koskevan kysymyksen käsittelemisen. Näin ollen komissio ei ole todennut, että Medja-lohko on tukikelvoton. Edellä esitetyillä perusteilla komissio ei voi lainmukaisesti katsoa, että tämän lohkon tilanne on seikka, joka osoittaa puutteita maatalousalojen tukikelpoisuutta koskevassa Slovenian tarkastusjärjestelmässä.

29 Toiseksi erityisesti yhteenvetokertomuksen 12.9.1 kohdassa olevaa komission toteamusta, jonka mukaan Medja-lohko olisi pitänyt hylätä kokonaisuudessaan myös sen vuoksi, ettei maatalouslohkon vähimmäispinta-alaa, sellaisena kuin Slovenian tasavalta on määritellyt sen asetuksen N:o 796/2004 14 artiklan 4 kohdan ja asetuksen N:o 1122/2009 13 artiklan 9 kohdan mukaisesti, ollut saavutettu, ei myöskään voida hyväksyä. Yhteenvetokertomuksen mainitusta kohdasta ilmenee, että kyseisen lohkon tukikelvoton osa on vain 0,02 hehtaaria. Kun tämän lohkon ilmoitettu pinta-ala on komission toteamusten mukaan 0,12 hehtaaria ja kun maatalouslohkon vähimmäiskoko Sloveniassa on 0,1 hehtaaria, ei voida todeta, ettei 0,1 hehtaarin vähimmäispinta-alaa saavutettu, vaikka 0,02 hehtaarin ala ei olisikaan tukikelpoinen.

30 Kolmanneksi komission noin 50 metriä pitkän ja 1,9 metriä leveän maakaistaleen sisältävän Medja-lohkon väitettyä keinotekoista muotoa koskevista komission toteamuksista on todettava, ettei komissio ole missään ilmoittanut, että maatalousmaalla täytyy olla tietty muoto, jotta se voi olla tukikelpoinen. Lisäksi kuten Slovenian tasavalta väittää, unionin oikeuden termien ”maatalousmaa” ja ”viljelylohko” määritelmät eivät edellytä maan tai lohkon tiettyä muotoa. Asetuksen N:o 73/2009 2 artiklan h alakohdan mukaan nimittäin ”maatalousmaalla” tarkoitetaan pellon, pysyvien laidunten tai pysyvien viljelmien pinta-alaa. Asetuksen N:o 796/2004 2 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdan a alakohdan, sellaisena kuin se on muutettuna 20.8.2007 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 972/2007 (EUVL L 216, s. 3), ja asetuksen N:o 1122/2009 2 artiklan 1 alakohdan mukaan viljelylohkolla tarkoitetaan lähtökohtaisesti yhtenäistä maa-alaa. Vaikka asetuksen N:o 1122/2009 2 artiklan 1 alakohdassa tarkoitetun määritelmän mukaan jäsenvaltiot voivat vahvistaa lisäperusteita viljelylohkon rajaamiseksi lisää, ei ole perusteita todeta, että Sloveniassa olisi määrätty

maatalousmaan erityisestä muodosta. Lisäksi on todettava, että pitkät ja kapeat maakaistaleet ovat komission mukaan kiistatta tukikelpoisia, jos ne ovat erottamaton osa lohkoja, joiden koko on yli 0,15 hehtaaria. Yhteenvetokertomuksen 12.9.3 kohdasta ilmenee, että komission mukaan pelkästään graafiset viljelylohkot, joiden koko on 0,10–0,15 hehtaaria, muodostavat riskin (ks. edellä 19 kohta).

31 Koska komissio ei ole esittänyt muita todisteita vakavasta ja perustellusta epäilystä, ei voida todeta, että se on osoittanut maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn sääntöjen rikkomisen sillä perusteella, että Sloveniassa on puutteita pienten lohkojen tarkastamisessa asetuksen N:o 796/2004 14 artiklan 4 kohdassa ja asetuksen N:o 1122/2009 13 artiklan 9 kohdassa säädetyn viljelylohkojen määritelmän noudattamisen osalta. Komissio siis sovelsi virheellisesti rahoituskorjausta unionin oikeuden tällaisen rikkomisen perusteella.

32 Komission yhteenvetokertomuksen 12.9.1 kohdassa olevasta toteamuksesta, jonka mukaan on kyse myös riskistä kyseisille maatalousrahastoille, kun otetaan huomioon asetuksen N:o 73/2009 30 artiklan mukaiset vaatimukset, on todettava, että – kuten komissio esittää ja kuten yhteenvetokertomuksen 12.9.1 kohdasta ilmenee –, että sovellettua rahoituskorjausta ei ollut hyväksytty tämän säännöksen perusteella. Lisäksi komission 16.7.2013 päivätystä kirjeestä ilmenee, että komissio mainitsi asetuksen N:o 73/2009 30 artiklan pelkästään viitatakseen sen sanamuotoon, jonka mukaan tukien saamiseksi vaadittujen edellytysten keinotekoinen täyttäminen on tämän säännöksen mukaan kiellettyä.

33 Edellä esitetyillä perusteilla ensimmäinen kanneperuste on hyväksyttävä, eikä unionin yleisen tuomioistuimen tarvitse lausua perusteesta, joka koskee perusteluvelvollisuuden loukkaamista, koska komissio sovelsi rahoituskorjausta ilman todisteita unionin oikeuden sääntöjen rikkomisesta.

Toinen kanneperuste, joka koskee perustelujen riittämättömyyttä ja laillisuusperiaatteen loukkaamista ja joka liittyy lohkojen otokseen ja paikalla tehtyjen tarkastusten tulosten ekstrapolointiin

34 Slovenian tasavalta väittää, että komissio rikkoi perusteluvelvollisuuttaan sekä loukkasi laillisuusperiaatetta, kun se sovelsi rahoituskorjausta sen vuoksi, ettei Slovenia ollut ekstrapoloinut paikalla tehtyjen tarkastusten tuloksia, kun todettu ero oli vähemmän kuin kolme prosenttia. Tarkastuksessa valittuja lohkoja ei ollut valittu satunnaisesti. Graafisten viljelylohkojen otannan valinnassa täyttyivät asetuksen N:o 1122/2009 mukaiset luotettavuuden ja edustettavuuden vaatimukset. Slovenian tasavalta väittää, että kun paikalla tehtyyn tarkastukseen valittujen graafisten viljelylohkojen otannassa todettiin virheellisyyksiä, Slovenian viranomaiset kasvattivat otosta ottamalla huomioon komission tutkimuskeskuksen suuntaviivat. Ne asettivat kolmen prosentin kynnyksen poikkeaman toteamiseksi ja vaativat otannan kasvattamista pelkästään tämän kynnyksen yläpuolella asetuksen N:o 1122/2009 33 ja 58 artiklan nojalla. Vastoin näitä suuntaviivoja koko viljelykasviryhmän otannassa olevan yhden virheen ekstrapoloinnilla ei kuitenkaan ole oikeudellista perustaa asetuksessa N:o 796/2004 hakemusvuoden 2009 osalta eikä asetuksessa N:o 1122/2009 hakemusvuosien 2010 ja 2011 osalta. Lisäksi riidanalaista päätöstä ei ole perusteltu riittävästi siltä osin kuin komissio totesi, että ekstrapolointivelvollisuutta on loukattu asetuksen N:o 1122/2009 johdanto-osan 44 perustelukappaleen perusteella hakemusvuonna 2009. Lisäksi Slovenian tasavallan mukaan vaatimukset virheen ekstrapoloinnista loukkaavat kontradiktorista periaatetta ja kyseisen viljelijän oikeutta tulla kuulluksi. Lisäksi perusoikeuksien noudattaminen ekstrapoloinnissa edellyttäisi kaikkien alojen pakollista mittaamista, mikä olisi asetuksen N:o 1122/2009 johdanto-osan 44 perustelukappaleessa todetun yksinkertaistamisen tavoitteen sekä tarpeettomien hallinnollisten kulujen ja maksujen vähentämistavoitteen vastaista. Koska Slovenian viranomaiset ovat toimineet tutkimuskeskuksen suuntaviivojen mukaisesti, komission olisi pitänyt luopua täysin rahoitusta koskevasta korjauksesta asiakirjan VI/5330/97 mukaisesti.

35 Yhteenvetokertomuksen 12.9.1 kohdan mukaan tarkastus osoitti, että Slovenian viranomaiset valitsivat mittaukseen viljelylohkot sattumanvaraisesti, kuitenkin pyrkien sisällyttämään siihen ainakin yhden graafisen viljelylohkon jokaisesta viljelykasviryhmästä. Jos näiden lohkojen osalta olisi todettu virheitä,

jotka eivät ylittäneet kolmea prosenttia tai kahta hehtaaria, ne olisi hyväksytty sellaisinaan, ja viljelylohkot, joita ei ollut sisällytetty mittauksiin, olisi oletettu säännöstenmukaisiksi. Yhteenvetokertomuksen mukaan otoksen kasvattamista edellyttävä virhekynnys vahvistettiin Sloveniassa kolmeksi prosentiksi asetuksen N:o 1122/2009 33 ja 58 artiklaan viitaten. Kuten tämän asetuksen johdanto-osan 44 perustelukappaleessa todetaan, otoksen olisi kuitenkin oltava luotettava ja edustava, ja sitä olisi kasvatettava, jos havaitaan poikkeamia. Tämän perustelukappaleen mukaan otoksesta saadut tulokset olisi ekstrapoloitava muuhun joukkoon. Yhteenvetokertomuksen mukaan mahdollisuus rajoittaa tarkastustoimet 50 prosenttiin asetuksen N:o 796/2004 29 artiklan ja asetuksen N:o 1122/2009 33 artiklan mukaisesti ilmoitetuista lohkoista on poikkeus säännöstä tarkastaa kaikki viljelylohkot. Tämän vuoksi tarkastuksen tulosten ekstrapoloinnilla voidaan taata tarkastuksen luotettavuus ja edustavuus erityisesti niissä tapauksissa, joissa otosta ei kasvateta sellaiselle tasolle, joka varmistaisi sen, ettei pinta-aloja ole ilmoitettu liian suuriksi.

36 Ensiksi se väite, jonka mukaan riidanalaista päätöstä ei perusteltu riittävästi siltä osin kuin komissio totesi ekstrapolointivelvollisuuden noudattamatta jättämisen hakemusvuonna 2009 asetuksen N:o 1122/2009 johdanto-osan 44 perustelukappaleen nojalla eikä siis osoittanut pätevää oikeudellista perustaa, on hylättävä. Pitää nimittäin paikkansa, että komissio mainitsi tämän perustelukappaleen yhteenvetokertomuksen 12.9.1 kohdassa ja totesi, että sen mukaan otoksen pitäisi olla luotettava ja edustava ja sitä olisi kasvatettava, jos havaitaan poikkeamia, ja että otannan tulokset on ekstrapoloitava muuhun joukkoon. Yhteenvetokertomuksen tästä samasta kohdasta ilmenee kuitenkin oikeudellisesti riittävällä tavalla, että komission mukaan vaatimuksesta luotettavasta ja edustavasta tarkastuksesta, joka voidaan varmistaa säädetyllä tarkastustulosten ekstrapoloinnilla, säädetään asetuksen N:o 796/2004 29 artiklassa ja asetuksen N:o 1122/2009 33 artiklassa ja että nämä säännökset ovat näin ollen komission mukaan pätevä oikeudellinen perusta käsiteltävässä asiassa.

37 Toiseksi argumentaatiosta, jonka mukaan komissio loukkasi laillisuusperiaatetta, kun se sovelsi rahoituskorjausta sen vuoksi, että paikalla tehtyjen tarkastusten tuloksia ei ollut ekstrapoloitu, kun todettu ero oli vähemmän kuin kolme prosenttia, on todettava, että asetuksen N:o 796/2004 29 artiklan, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 972/2007, ja asetuksen N:o 1122/2009 33 artiklan mukaan tarkastukset on tehtävä paikalla kaikille viljelylohkoille, joista on haettu tukea. Näiden säännösten mukaan pinta-alojen varsinainen määritteleminen paikalla tehtävien tarkastusten osana voidaan kuitenkin rajoittaa vähintään 50 prosentin suuruiseen otokseen viljelylohkoista, joista on haettu tukea, edellyttäen, että otoksen turvin pinta-ala ja haettu tuki saadaan tarkastettua luotettavalla ja edustavalla tavalla. Mainittujen säännösten mukaan on lisäksi niin, että jos tässä otoksessa paljastuu poikkeamia, tosiasiallisesti tarkastettavien viljelylohkojen otosta on kasvatettava.

38 Ensiksi on selvää, että Slovenian viranomaiset rajoittivat asetuksen N:o 796/2004 29 artiklan ja asetuksen N:o 1122/2009 33 artiklan mukaisesti pinta-alojen tosiasiallisen määrittelemisen paikalla tehtävissä tarkastuksissa vähintään 50 prosentin suuruiseen otokseen viljelylohkoista, joista on haettu tukea. On todettava, ettei Slovenian tasavalta kiistä komission toteamuksia, joiden mukaan on niin, että kun Slovenian viranomaiset havaitsivat paikalla tehtävissä tarkastuksissa lohkoissa virheitä, jotka eivät ylittäneet kolmea prosenttia tai kahta hehtaaria, nämä virheet todettiin sellaisinaan, eikä tarkastuksen otosta kaikissa tapauksissa kasvatettu. Yhteenvetokertomuksen 12.9.2 kohdasta nimittäin ilmenee, että Slovenian viranomaisten mukaan silloin, kun virheprosentti oli alle kolme prosenttia, tarkastaja päätti, onko tarkastusta aihetta laajentaa koko tilaan vai ei.

39 Siitä väitteestä, jonka mukaan otoksen kasvattamista edellyttävä virhekynnys voitiin vahvistaa kolmeksi prosentiksi asetuksen N:o 1122/2009 33 ja 58 artiklan nojalla, on todettava yhtäältä, ettei mainittu 33 artikla sisällä mitään kynnystä, jonka alapuolella otoksen kasvattamista ei edellytetä. Toisaalta on totta, että asetuksen N:o 1122/2009 58 artiklassa säädetään, että jos pinta-alatukijärjestelmien soveltamiseksi ilmoitettu pinta-ala on jonkin viljelykasviryhmän osalta suurempi kuin mainitun asetuksen 57 artiklan mukaisesti määritetty pinta-ala, tuki on laskettava määritetyn pinta-alan perusteella siten, että tuesta vähennetään havaittu erotus kaksinkertaisena, jos erotus on yli kolme

prosenttia tai yli kaksi hehtaaria mutta enintään 20 prosenttia määritetystä pinta-alasta. Asetuksen N:o 1122/2009 58 artiklasta, joka on tämän asetuksen IV osastossa, jonka otsikko on ”Tuen, vähennysten ja epäämisten laskentaperusta”, ei kuitenkaan millään lailla johdu, ettei kansallisten viranomaisten tarvitsisi paikalla tehtävässä tarkastuksessa kasvattaa otosta silloin, kun todettujen virheellisyyksien määrä on alle kolme prosenttia. Lisäksi on todettava, että komissio toteaa perustellusti, että kun kaikki viljelylohkot on mitattu, pinta-alan ero voi olla yli kolme prosenttia, mikä velvoittaa alentamaan tukea asetuksen N:o 1122/2009 58 artiklan nojalla.

40 Sikäli kuin Slovenian tasavalta väittää, että se on tukeutunut komission tutkimuskeskuksen suuntaviivoihin sellaisina, kuin niitä tulkitaan mainitun keskuksen Slovenian viranomaisille 10.10.2011 osoitetussa sähköpostissa, jossa vahvistetaan kolmen prosentin kynnys poikkeaman toteamiselle ja vaaditaan otoksen kasvattamista pelkästään tämän kynnyksen yläpuolella asetuksen N:o 1122/2009 33 ja 58 artiklan nojalla, sen argumenttia ei voida hyväksyä. Yhtäältä näiden suuntaviivojen mukaan on tosin niin, että kun otoksen tarkastuksessa todettu virheprosentti ylittää kolme prosenttia, kaikki kyseisen viljelykasviryhmän lohkot on sisällytettävä otokseen. Näistä suuntaviivoista ilmenee kuitenkin myös, että otoksen tarkastuksessa todettu kolmen prosentin kynnyksen alapuolelle jäävä virheellisyys on riski maatalousrahastoille ja se voi olla peruste täydelle tarkastukselle. Toisaalta siltä osin kuin tutkimuskeskuksen 10.10.2011 päivätystä sähköpostista ilmenee, että kolmen prosentin kynnys vahvistettiin sen vuoksi, että on kyse asetuksen N:o 1122/2009 33 artiklassa tarkoitetusta poikkeamasta vain, jos siitä voi aiheutua tuen aleneminen, mikä saattoi aiheutua silloin, jos todettu ero ylittää kolmen prosenttia tämän asetuksen 58 artiklan mukaisesti, on todettava, että tällainen asetuksen N:o 1122/2009 33 ja 58 artiklan tulkinta on hylättävä edellä 39 kohdassa esitetyillä perusteilla.

41 Toiseksi on todettava komission toteamuksesta, jonka mukaan tarkastustuloksen luotettavuus ja edustavuus voitaisiin taata tarkastuksen tulosten ekstrapoloinnilla erityisesti niissä tapauksissa, joissa otosta ei kasvateta sellaiselle tasolle, joka varmistaisi sen, ettei pinta-aloja ole ilmoitettu liian suuriksi, ettei tällaisesta ekstrapoloinnista säädetä asetuksen N:o 796/2004 29 artiklassa eikä asetuksen N:o 1122/2009 33 artiklassa. Vain asetuksen N:o 1122/2009 johdanto-osan 44 perustelukappaleessa todetaan, että otoksesta saadut tulokset olisi ekstrapoloitava muuhun joukkoon. Tätä perustelukappaletta sovelletaan pelkästään paikalla tehtäviin tarkastuksiin, jotka liittyvät hakemusvuosiin 2010 ja 2011, eivätkä hakemusvuoteen 2009 (ks. edellä 26 kohta). On myös totta, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että vaikka unionin toimen johdanto-osassa voidaan täsmentää toimen sisältöä, siihen ei voida vedota kyseisen toimen varsinaisista säännöksistä poikkeamiseksi (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 10.1.2006, IATA ja ELFAA, C-344/04, Kok., EU:C:2006:10, 76 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

42 Asetuksen N:o 796/2004 23 artiklan 1 kohdasta ja asetuksen N:o 1122/2009 26 artiklan 1 kohdasta kuitenkin ilmenee, että paikalla tehtävät tarkastukset on tehtävä siten, että varmistetaan tehokkaasti tuen myöntämisedellytysten sekä täydentäviin ehtoihin liittyvien vaatimusten ja standardien noudattaminen. Lisäksi, kuten komissio toteaa, asetuksen N:o 796/2004 29 artiklan ja asetuksen N:o 1122/2009 33 artiklan mukainen mahdollisuus rajoittaa lohkojen todellinen määrittely 50 prosentin otokseen lohkoista on poikkeus kaikkien viljelylohkojen tarkastamisen periaatteesta. Tästä mahdollisuudesta on säädetty yksinkertaistamisen vuoksi, kuten asetuksen N:o 1122/2009 johdanto-osan 44 perustelukappaleesta ilmenee. Edellä esitetyillä perusteilla komissio totesi perustellusti, että luotettava ja edustava paikalla tehtävien tarkastusten tulos voidaan saavuttaa ekstrapoloimalla otoksen tulokset muuhun joukkoon. Tällaisen ekstrapoloinnin suorittamisella voidaan nimittäin varmistaa kaikkia kyseisiä lohkoja eikä pelkästään tosiasiallisesti tarkastettuja lohkoja koskeva paikalla tehtävien tarkastusten luotettava ja edustava tulos. On todettava, että ekstrapolointi on välitön seuraus mahdollisuudesta yksinkertaistaa paikan päällä tehtäviä tarkastuksia rajoittamalla ne 50 prosentin otokseen viljelylohkoista.

43 Tältä osin Slovenian tasavallan argumenteista, joiden mukaan todetun virheen ekstrapolointi loukkaa kontradiktorista periaatetta ja kyseisen viljelijän oikeutta tulla kuulluksi ja että perusoikeuksia noudattava ekstrapolointi johtaa kaikkien pinta-alojen pakolliseen mittaamiseen, mikä olisi vastoin

asetuksen N:o 1122/2009 johdanto-osan 44 perustelukappaleessa säädettyä yksinkertaistamisen tavoitetta sekä tarpeettomien hallinnollisten maksujen ja kulujen vähentämisen tavoitetta, on huomattava, että tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevan päätöksen olennainen tavoite on sen varmistaminen, että kansallisten viranomaisten menositoumukset ovat unionin oikeuden sääntöjen mukaisia (tuomio 22.4.1999, Alankomaat v. komissio, C-28/94, Kok., EU:C:1999:191, 49 kohta). Lisäksi vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskeva lopullinen päätös tehdään kontradiktorisessa menettelyssä, jonka kuluessa asianomaisilla jäsenvaltioilla on kaikki edellytetyt takeet kantansa esittämiseksi (ks. tuomio 14.12.2000, Saksa v. komissio, C-245/97, Kok., EU:C:2000:687, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tilien tarkastamis- ja hyväksymismenettely kohdistuu siis jäsenvaltioon eikä kyseiseen viljelijään, jolla ei ole oikeutta tulla kuulluksi tämän menettelyn aikana. Lisäksi on todettava, että ekstrapoloimalla otoksen tulokset muuhun joukkoon mitään erityistä viljelylohkoa ei osoiteta tukikelvottomaksi. Lisäksi on todettava, että tällaisen ekstrapoloinnin tavoitteena on vähentää hallinnollisia kuluja ja maksuja, koska sillä voidaan varmistaa paikalla tehtävien tarkastusten tuloksen luotettavuus samalla kun otetaan huomioon näiden tarkastusten yksinkertaistamisen tavoite.

44 Kolmanneksi Slovenian tasavallan argumentista, jonka mukaan komissio katsoi virheellisesti, että tarkastukseen otetut lohkot oli valittu sattumanvaraisesti, on todettava pitävän paikkansa, että yhteenvetokertomuksen 12.9.1 kohdan mukaan komissio totesi, että kyseiset viljelylohkot oli valittu sattumanvaraisesti. Kuitenkin, kuten Slovenian tasavalta myöntää, tästä kohdasta ei ilmene, että paikalla tehtäviin tarkastuksiin liittyvän puutteen toteaminen perustuisi väitettyyn valittujen viljelylohkojen edustavuuden puuttumiseen. Tämä Slovenian tasavallan argumentti on siis tehoton.

45 Slovenian tasavalta väittää kolmanneksi, että koska Slovenian viranomaiset ovat toimineet komission yhteisen tutkimuskeskuksen suuntaviivojen mukaisesti, komission olisi pitänyt luopua kokonaan rahoituskorjauksesta asiakirjan VI/5330/97 mukaisesti.

46 Tästä on todettava, että asiakirjan VI/5330/97 mukaan on niin, että kun laiminlyönnit johtuvat unionin tekstien tulkitsemisen vaikeuksista – paitsi siinä tapauksessa, että voidaan perustellusti ajatella, että jäsenvaltio poistaa nämä vaikeudet komission kanssa ja kun kansalliset viranomaiset ovat tehneet välttämättömät toimet poistaakseen laiminlyönnit heti kun ne on havaittu –, nämä painotustekijät voidaan ottaa huomioon ja niiden nojalla voidaan soveltaa alempaa korjauskerrointa tai jättää korjaus tekemättä.

47 Käsiteltävässä asiassa on todettava, että vaikka Slovenian viranomaisilla ei ollut kyseisten suuntaviivojen mukaan velvollisuutta kasvattaa tarkastuksen otosta, koska näiden viranomaisten toteamat virheellisyydet eivät ylittäneet kolmen prosentin kynnystä, on kuitenkin niin, että näiden samojen suuntaviivojen mukaan otoksen tulokset piti ekstrapoloida muuhun joukkoon. Ei siis vaikuta siltä, että komissio olisi soveltanut kyseistä rahoituskorjausta virheellisesti.

48 Näin ollen toinen kanneperuste on hylättävä.

49 Edellä esitetyillä perusteilla kanne on osittain hyväksyttävä siltä osin kuin komissio sovelsi rahoituskorjausta sen vuoksi, että pienten lohkojen tarkastuksessa oli puutteita viljelylohkojen määritelmän noudattamisen osalta. Riidanalainen päätös on siis kumottava siltä osin kuin siinä jätetään unionin rahoituksen ulkopuolelle Slovenian tasavallan osalta 85 780,08 euron määrä varainhoitovuodelta 2010, 1 159 56 ,46 euron määrä varainhoitovuodelta 2011 ja 1 312 69 ,23 euron määrä varainhoitovuodelta 2012. Muilta osin kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

50 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 3 kohdan mukaan kukin asianosainen vastaa omista kuluistaan, jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi. Unionin yleinen tuomioistuin voi kuitenkin päättää, että asianosainen vastaa omista kuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan suhteellinen osuus vastapuolen kuluista, jos tämä on perusteltua asiassa ilmenneiden seikkojen vuoksi.

51 Käsiteltävässä asiassa on todettava, että Slovenian tasavallan vaatimus, joka koskee 3 330 05 ,77 euron määräistä rahoituskorjausta, on hyväksyttävä. Kanne on sitä vastoin hylättävä jäljelle jäävän 14 655,33 euron määräisen rahoituskorjauksen osalta. Asiassa ilmenneitä seikkoja arvioidaan oikein, kun päätetään, että komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvattava yhdeksän kymmenesosaa Slovenian tasavallan oikeudenkäyntikuluista. Viimeksi mainittu vastaa yhdestä kymmenesosasta omia oikeudenkäyntikulujaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 9.7.2014 annettu komission täytäntöönpanopäätös 2014/458/EU kumotaan siltä osin kuin siinä suljetaan unionin rahoituksen ulkopuolelle Slovenian tasavallan osalta 85 780,08 euron määrä varainhoitovuodelta 2010, 1 159 56 ,46 euron määrä varainhoitovuodelta 2011 ja 1 312 69 ,23 euron määrä varainhoitovuodelta 2012.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan yhdeksän kymmenesosaa Slovenian tasavallan oikeudenkäyntikuluista.

4) Slovenian tasavalta vastaa yhdestä kymmenesosasta omia oikeudenkäyntikulujaan.

Dittrich Schwarcz Tomljenović

Julistettiin Luxemburgissa 28 päivänä tammikuuta 2016.

Allekirjoitukset